

Belge No: 57
1962

Pek muhterem aziz sevgili üstadım; (Viladimir Minorski'ye)

Uzun zamandır muhaberemiz kesildi, uzun zamandır mektubunuzu alamadığım için bizi artık unuttuğunuza hükmedeceğim geliyor.

Fakat biz sizi daima hatırlıyoruz, düşünüyor ve tahassürle anıyoruz. Geçen bütün zamanlarda size zaman zaman gönderdiğim kartlara hiç cevap alamadım. Geçen sonbaharda, Moskova'dan, Leningrad'dan, Varşova'dan, bu sene ilkbaharda da, Budapeşte'den selam, saygı ve sevgilerimi sunmuştum. Herhangi bir suretle rahatsız olup olmadığınız hakkında bazen merak ve endişe ve sizi son haftalarda görenlerden ve ancak, o taraflardan gelenlerden âfiyet haberinizi öğrenmekle bu endişem kayboldu ve ziyadesiyle sevinmişim.

Şimdi, yeni yaklaşmakta olan Noel ve yeni sene için tebriklerimi ve en iyi dileklerimi sunmak üzere bu mektupla tekrar sizi aramayı ve rahatsız etmeyi istedim. Hoş göreceğinizden eminim.

Ümit ve temenni ederim ki, muhterem madam ile birlikte tam bir sıhhat ve âfiyettesinizdir inşallah. Bizi sorarsanız, hamt olsun cümleten iyiyiz. Çocuklar mekteplerine gidiyorlar. Biz de mutut çalışmalarımız içinde, bazen sakın, bazen heyecanlı ve hareketli bir hayat yaşıyoruz. İstikbale ait tatlı projeler yaptığımız da oluyor. Mesela, gelecek sene benim 6 aylık bir mezuniyetim var. Bu müddetin üç ayını refikam ve çocuklarla beraber İngiltere'de geçirmek istiyorum. Bu münasebetle sizi tekrar göreceğimizden dolayı hepimiz çok seviniyoruz. Bu seyahat programını şöyle düşünüyorum: Haziran başında Brüksel'de toplanacak Societe Jean Bodin toplantısına katılmak üzere hep beraber trenle hareket etmek, Haziran 15'ten itibaren Londra veya civarında bir yerde beraberce kalmak, Ağustos sonlarında çocukları Venedik'e kadar götürüp oradan vapurla İstanbul'a göndermek ve ben bir müddet daha orada kalacağım. Bu müddeti belki yine İngiltere'de veya Almanya'da geçiririm. Ancak 1963 ilkbaharında Varşova Üniversitesi beni üç ay için misafir profesör sıfatıyla davet ettiği cihetle, belki de doğruca oraya giderim ve buradaki vazifeme ancak bir sene sonra tekrar başlarım inşallah.

İngiltere'deki ikametimiz hususunda bilmem sizden bazı tavsiye ve bilgi alabilir miyiz?

Mesela, Omay ve Mehmet İngilizce öğrendikleri ve biraz bildikleri için, lisanlarını mümkün mertebe ilerletmelerini istiyor ve bu maksatla en faydalı ve aynı zamanda mütevazı ve kesemize elverişli bir yaşayış imkânını arıyoruz. Acaba, Omay ve Mehmet'i ayrı ayrı yerlerde pansiyona bırakmak ve böyle bir sadece İngilizce konuşmaya mecbur bırakmak mümkün olur mu? Bilmiyorum, tanıdığınız bu türlü aileler var mıdır? Bize maddi bakımdan nasıl bir külfet tahmil eder. Ve böyle bir şekli siz tavsiye eder misiniz?

Hala Londra'da bulunan bir arkadaşım bana ucuz yer aramaktadır. Kendi de ailesi ve çocukları ile Fest denilen bir pansiyonda kalıyormuş, diğer bir İngiliz arkadaşım bana British Council'in bu hususta müsait yer bulacağını veya üniversite mensupları için uygun pansiyonlar mevcut olduğunu haber verdi. Şimdiden bunu anlamak herhalde iyi olacaktır.

Eğer siz veya muhterem Madam Minorski bu hususta bizi aydınlatıcı malumat lütuf ederseniz çok müteşekkire ve minnettar olacağız.

Buraya ait emirlerinizi bekler, samimi selam, derin hürmet ve muhabbetlerin teyit ile en iyi dileklerimi sunar, muhterem madamın ellerinden öperim.

Leman size ve hanımefendiye bilhassa selam ve hürmetler eder, çocuklar ellerinizden öperler. (Tayyip Gökbilgin)